

عنوان مقاله:

واکاوی شاخصه های ارتقا تعامل سازگار میان بناهای معماری موزه و طبیعت با رویکرد معماری بیوفیلیک

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

گلاره نیکمنش - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

حسین سلطانزاده - دانشیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی،

خلاصه مقاله:

با پیشرفت فن آوری، الگوی زندگی انسان دستخوش دگرگونی های بسیاری گردیده است. در این میان تکنولوژی و علم معماری نیز همچون سایر پدیدهها و در پاسخ به خواسته های متنوع بشر با تحولات اساسی روبرو شده است. تحولاتی که بیشتر منجر به آسیب به محیط طبیعی و به ایجاد فاصله میان انسان و طبیعت بوده است. پس ضرورت دارد تا در این برهه از زمان مساله حیات، و سلامت طبیعت و انسان بار دیگر موضوع علم معماری واقع شود. در همین راستا معماری بیوفیلیک به عنوان رویکردی نو خواهان آن است که با احداث ساختمان با احترام کامل به عناصر طبیعی و جانوری و .. به عنوان جزئی از محیط زیست، بتواند تنشهای موجود را با وارد کردن این عناصر در معماری بناها هموار سازد. بنابراین این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی و بر مبنای مطالعات اسنادی با هدف ایجاد تعامل سازگار بین بناهای انسان ساخت و طبیعت از طریق معماری بیوفیلیک به نحوی که نتیجه ی حاصل، محصولی پایدار از لحاظ ماندگاری در تمام زمینه های زیباشناختی، عملکردی و زیست محیطی باشد تدوین گردیده است. نتایج حاصله نشان میدهد که آموزه های طبیعت، طیف وسیعی از دانش مربوط به کارایی سازه های و تمرینات عملی به شکل فرم های زیبا و طبیعی را به معماران ارائه میدهد. اگر طراحی با اصول برگرفته از آموزه های طبیعت و با توجه و احترام به آن توأم باشد، نتایج پایداری را در محصولات معماری به وجود خواهد آورد

کلمات کلیدی:

طبیعت، بیوفیلیک، معماری بیوفیلیک، موزه، فرم کالبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928178>

